

Ch 9

n T t n V

Thành ph B, B ch huy S oàn A.

M t gi chi u, còn ch a h t gi ngh , thao tr ng S oàn A ã kín ng i. T ng chi c xe t i quân s t p h p ch nh t , chu n b a các tân binh n m t tr ng b n ngo i ô. Các chi n s tr ng tr c xe s n sàng i l nh, nét m t vô cùng nghiêm túc. B i vì hôm nay, là ngày u tiên k t khi nh p ng h c luy n t p b n n th t.

Tòa tr s chính c a B ch huy S oàn th p thoáng phía sau thao tr ng c ng náo nhi t không kém, Tr ng phòng Gi qu n lý nhà trong doanh tr i v a ng i xu ng, li ng i i n cho m t cán s c p d i h Lý t i.

“Tr ng phòng, anh tìm em ?”

Tr ng phòng Gi l y ra m t chùm chìa khóa, a cho anh ta, “ ây là chìa khóa nhà c a Tham m u tr ng C , hôm nay c u y a c ng i nhà t i, c u i ón nhé.”

“Ô, nhóc con y l i n à?” N m nào c u bé c ng theo C Hoài Vi t n n v ón T t, nên c ng không ít ng i bi t n c u.

C n s Lý nho n mi ng c i, c m l y chìa khóa ang chu n b i, l i b Tr ng phòng Gi g i l i: “C u nghiêm túc chút i, l n này không ch có m i nhóc con n âu y.”

Cán s Lý g t u, nh ng v a b c ra kh i c a phòng làm vi c c a Tr ng phòng Gi , cán s Lý v u m t cái, ch t hi u ra chuy n gì. Không ch có m i nhóc con n. V y t c là, còn có c ch dẫu?! ôi m t cán s Lý t c thì sáng r , mà cách ó không xa, trong chi c xe vi t đã ang ch y v phía S oàn A, Nghiêm Chân không nh n c h t xì m t cái.

C Hoài Vi t nhìn cô qua kính chi u h u, l i nhìn c u bé ng ngon lành trên ùi cô, nói: “Nhi t thành ph B r t th p, c n th n ng b c m.”

Nghiêm Chân ôm m t kh g t u. Nhìn c nh v t bên ngoài kính c a, cô không kh i c m thán, cu i cùng c ng t i n i.

H xu t phát t thành ph C lúc chín gi sáng, l ra m t gi chi u là có th n c thành ph B, ch t i k t xe m t lúc trên ng cao t c, nên n mu n m t n a ti ng. M y ngày nay thành ph B tuy t c ng r i nhi u, còn nhi u h n c thành ph C. Trong n i thành thành ph C d i áp l c c a lu ng giao thông

ông úc, tuy t ã tan t lâu, nh ng ây thì khác, su t quăng ng ch th y m t màu tuy t tr ng, ngay c v t bánh xe h n trên ng c ng c c kì ngay ng n, h n n a v t bánh xe này r t khác nh ng v t bánh xe thông th ng, gi ng nh v t bánh xích nghi n qua l i. Nghiêm Chân còn ang tò mò ã nghe th y C Hoài Vi t nói: “Là v t bánh xe t ng y, m y hôm nay S oàn ang thao luy n.”

Ra là nh v y, xem ra cách S oàn A không còn xa n a. Xe ch y thêm vài phút ã có th th y c chi n s ang ng trong tr m gác tr c c ng B ch huy S oàn. C ng óng kín, C Hoài Vi t gi m t c , cho lính gác xem gi y t xong m i lái xe vào trong. ích n c a anh là m t tòa nhà nh n m phía sau tr s Ti u oàn Trinh sát ba tr m mét - ó là khu t p th dành cho ng i nhà.

Trông th y cán s Lý ng tr c khu nhà ch ón, C Hoài Vi t m m c i l c u, quay l i nói v i Nghiêm Chân: “ n r i, xu ng thôi.”

Nghiêm Chân xu ng xe, nhìn tòa nhà tr c m t, không kh i gi t mình. Phóng t m m t trông ra phía tr c, kh p c B ch huy S oàn, b t k là tr s c a Ti u oàn Trinh sát hay Ti u oàn Pháo binh u ngay ng n ch nh t theo tu n t , h n n a t t c u s n màu xám. Ch riêng tòa nhà dành cho ng i thân này, không nh ng n m riêng bi t, mà t ng ngoài còn c s n m t màu r c. Dáng v này càng làm n i b t lên tính c thù c a nó trong c S oàn.

Lúc này cán s Lý c ng b c t i chào, th y Nghiêm Chân ang tròn m t nhìn tòa nhà, không nh n c c i: “S p n T t r i, các ch đầu kêu là l nh l o bu n t quá nên s n h t l i t ng ngoài m t l t cho không khí c vui v h n!”

Nghiêm Chân lúng túng c i.

C Hoài Vi t ngh ng i vài giây, nói v i Nghiêm Chân: “Th này i, em a Gia Minh v nhà tr c, anh ra c a hàng d ch v xem th nào.”

“ n y làm gì th ?”

C Hoài Vi t c i c i: “Mua m y th .”

Nghiêm Chân áp l i anh m t ti ng, theo cán s Lý i vào trong. Tòa nhà này không còn m i nh ng l i i r t s ch s .

“Ti u Lý, ây ít ng i thân l m à, sao ch có m t tòa nhà thôi?” Nghiêm Chân v n còn nh nh in khu t p th r ng l n ngày bé cô t ng s ng, khi ó n v c a b là L oàn Tên l a n o óng quân m t huy n nh , ch c ch n không ông úc nh S oàn A, nh ng ch riêng khu t p th dành cho ng i thân ã ph i xây t i sáu tòa nhà.

Ti u Lý xách vali i li n m t m ch c ng không th d c: “Ch dâu, lúc ch n ch c c ng th y r i y, ch này xa xôi h o lánh quá, các ch các cô có n c ng ch d m b a n a tháng thôi, không h n. Ng i nào l i h n thì c ng là có ngh ph ây.”

“Ngh ph à?”

Ti u Lý c i lém l nh: “T c là m quán c m hay bán hàng quà v t trong doanh tr i, ki m thêm chút ít ó.”

Nghiêm Chân hi u ra g t gù.

“Ch dâu n úng lúc y , không còn lúc nào khác âu, d p T t là ông úc nh t.” Ti u Lý nói r i l y chìa khóa m c a, l i rút th i n ra b t i n, đ n dò xong m y vì c nh nh t, a tay chào r i r i i.

u tiên, Nghiêm Chân quan sát m t l t c n phòng, xét theo b i c nh c bi t c a n i ây, tòa nhà này lúc c xây là chu n b làm nhà khách. Tuy nói r ng nhìn cao c p h n nhà khách chút ít, nh ng so v i c n h thành ph C v n kém m t b c. Có i u, dù th nào thì ây c ng là m t c n nhà. Phòng c r t s ch s , xem ra tr c ó ã có ng i ch u khó t i đ n đ p, không c n cô ph i ng tay n a.

C u bé C Gia Minh v a t mông lên gh sofa, mi ng còn ang nhóp nhép nhai quà v t, nh ng v m t l i h i r u r . Nghiêm Chân nhéo má c u h i: “Ti u t l nh C làm sao th ?”

Ti u T l nh th dài: “ ang nh ám lính y u xiu c a con.”

Nghiêm Chân c i: “Sao, m i xa m t ngày ã nh r i à?” Tình ng i c ng sâu m ghê!

Ti u T l nh li c m t nhìn cô, l i th dài thêm m t h i: “Cô không hi u c âu, con s con i r i tên Lâm T kia s th a n c c th câu!”

Nghiêm Chân phút ch c tr ng ra b d ng “bó tay b t l c”, không ý n c u nhóc này n a, b t tay vào thu đ n hành lý mang t i.

Lúc hành lý s p x p t m n thì C Hoài Vi t c ng tr v , xách theo hai túi l n. Nghiêm Chân m túi ra xem, m i bi t bên trong toàn là dùng hàng ngày và th c ph m n u n. “Sao anh mua nhi u th ?”

C Hoài Vi t n i l ng móc gài trên c áo: “S hai ng i không quen c m nhà n, v n c n u nhà i, anh c ng v n. V i l i, s p T tr i...” Là m t c n nhà thì ph i ra dáng m t c n nhà. ây là l n u anh t i c a hàng d ch v mua nhi u gia đ ng n nh v y, gây chú ý su t đ c ng v , qu th c có th

sánh ngang v i vi c xem xe t ng i đi u hành. Ch còn thi u i u hô kh u l nh:
“Tham m u tr ng l a c bà xã n r i!”

Ngh t i ó, C Hoài Vi t kh m m c i. Nghiêm Chân ng nhiên không
bi t m y chuy n này, g o mu i trong b p y c , ã có th b t tay vào n u
n ng. Cô ch n m y th th c ph m trong túi, h i: “B a t i n u ây luôn ?”

“Thôi. T i nay không n nhà.”

“V y i âu?”

“Em còn nh T l nh T ch không?”

“Còn nh .” Ng i ng u Quân khu B, h n n a l n tr c còn g p m t
trên tr ng đi n t p, ng nhiên là có n t ng sâu s c.

C Hoài Vi t i m ngay ng n, gài l i móc c áo g n gàng, nhìn sang
Nghiêm Chân: “Trên ng v anh nh n c i n c a T l nh T ch, b o t i
nay qua ch ông y n c m.” C i c i, anh nhìn Nghiêm Chân: “Yêu c u...
mang theo c v con.”

V a chân t chân ráo t i n v ã g p v lãnh o c p cao nh t c a
Quân khu, Nghiêm Chân b ng ch c c m th y áp l c.

Nhà c a T l nh T ch Thi u Phong n m ngo i ô thành ph B, cách B ch
huy S oàn không xa, lái xe ch a y hai m i phút ã t i. C Hoài Vi t d ng
xe tr c m t ngôi nhà nh hai t ng, ba ng i v a xu ng xe ã th y bà Chung
Lê Anh - phu nhân c a ông T ch Thi u Phong ng s n c a i h .

Nhìn th y bà, C Hoài Vi t v i b c t i tr c: “Cô Chung.”

“ .” Bà Chung Lê Anh c i vui v áp l i, “Cô còn ang ngh xem m y
a khi nào m i t i, v a ra c a ng i thì ã th y xe c a cháu vào sân r i.
M y hôm nay thành ph B tuy tr i nhi u, sao h , ng có d i không?”

C Hoài Vi t m m c i, a món quà g p m t ang xách trong tay. Bà
Chung Lê Anh li n nguyệt m t cái: “ n thì n, l i còn quà v i cáp. Ch c n
trông th y c c c ng c a nhà h C này thôi là cô ã vui l m r i!”

C c c ng nhà h C - C Gia Minh, u ng ng cao, gi ng nói lạnh l nh c t
lên: “Cháu chào bà .”

Bà Chung Lê Anh nghe v y m m c lòng, kh i nói, m m mi ng nhóc con này úng là ng t x t. Cu i cùng, ánh m t c a bà nhìn sang Nghiêm Chân. Cô v n ang m m c i, b bà nhìn nh v y, b ng ch c th y c ng th ng.

Bà Chung Lê Anh th y v y li n b t c i, gi i t a lo l ng cho cô: “Mau vào nhà i, Hoài Vi t không ph i ng i ngoài, cháu c ng th , ng c ng th ng. C xem ây nh nhà mình.”

“Nghe l i cô Chung cháu i.” M t gi ng nói l n tr m oai nghiêm t c u thang v ng t i, Nghiêm Chân kh li c nhìn, trông th y ông T ch Thi u Phong choàng trên vai chi c áo khoác quân i b c ra. L n này ông không i m , Nghiêm Chân m i phát hi n, thì ra tóc ông ã ng màu b c tr ng.

C Hoài Vi t ng nghiêm th c hi n ng tác chào, ông T ch Thi u Phong l m anh m t cái: “V a nói v c u tho i mái, c u ã làm th v i tôi ngay c. Vào h t phòng khách ng i i.” Nhìn th y ng i b n nh , ánh m t ông t c thì tr nên hi n hòa, “Bé con này ph i ông b .”

Nói xong li n cúi ng i xu ng, ph i t n chút s c l c m i b c b n nh C Gia Minh lên. Nhìn vóc dáng c u nhóc tuy th p bé, nh ng x ng th t úng là r t ch c ch n. Ông khó nh c c i hai ti ng, b c u i v phía phòng khách.

Vào trong nhà, Nghiêm Chân nh n ra, nhà ông T ch Thi u Phong ít ng i h n nhà h C . Không tính cô giúp vi c và c nh v thì ch còn l i hai ng i là bà Chung Lê Anh và ông T ch Thi u Phong.

“Sao h , có ph i th y nhà c a tr ng v ng quá không?” Ông T ch Thi u Phong ý th y cô ang nhìn xung quanh, c t gi ng c i l n, “Chú v i cô Chung cháu s ng nh v y không ch ngày m t ngày hai n a r i.”

Bà Chung Lê Anh kém T l nh T ch g n m i tu i, c ng tr h n bà Lý Uy n r t nhi u. Nh ng bà Chung Lê Anh không c t t s nh bà Lý Uy n, v ch ng h n ba m i n m, bà ch a sinh c cho T l nh T ch m n con nào, ch nh n nuôi m t cô con gái, hi n gi ang du h c n c ngoài.

“Th nên y à, m y a ph i n ng n ch i nhé.” Bà Chung Lê Anh gí tay lên trán c u bé, thân thi n hòa nhã h i, “Cu c u thích n gì nào? bà làm cho.”

C u bé C Gia Minh ch p ch p ôi m t to: “Bà i, cháu không kén n âu.”

M t câu nói khi n cho bà Chung Lê Anh r t vui v : “ c, v y cháu ch i ây nhé, bà i làm món ngon cho cháu n.” Nói r i v y tay g i cô giúp vi c a c u i xem ho t hình, bà Chung Lê Anh t mình bu c t p d chu n b ích thân xu ng b p. Nghiêm Chân thoáng ngh , c ng i theo bà cùng vào b p, l i hai ng i àn ông trò chuy n trong phòng khách.

Dù nhà ã có ch giúp vi c n u c m, nh ng bà Chung L Anh v n thích t tay mình làm. M t là do nhàn r i quá, bà không i làm, ngoài t i H i ng i cao tu i tham gia ho t ng ra thì không còn vi c gì khác. Hai là b i T l nh T ch r t thích n món bà n u. Theo thág n m, tài n u b p c a bà Chung Lê Anh c ng c luy n thành. Nghiêm Chân ng bên c nh nhìn ng tác nhanh nh n đ t khoát có bài có b n c a bà, trong lòng tán t ng không thôi.

“Cô Chung, cô cháu giúp.”

Bà Chung Lê Anh nhìn cô, vui v ng ý, a cho cô m t con cá ch a làm s ch, “T sau l n tr c Lão T ch g p cháu v i th ng bé trên th o nguyên thì v nhà c nh c su t, b o i khi nào hai a n nh t nh ph i g i t i nhà n b a c m.”

Ông T ch Thi u Phong là th tr ng c c a C Hoài Vi t, khi C Hoài Vi t m i nh p ng , ông ã là oàn tr ng m t oàn Biên phòng thu c Quân khu Tây T ng, chính là v trí c a Bàng Kh i hi n gi . Sau ó, ông T ch Thi u Phong c i u t i m t T p oàn quân thu c Quân khu B, còn C Hoài Vi t thì vào i i c công. Cho t i sáu n m tr c, C Hoài Vi t c i u v S oàn A c a T p oàn quân thu c Quân khu B, m i coi nh l i tr v d i tr ng ông T ch Thi u Phong.

“Doanh tr i c nh, quân lính l i đi ng, t Tây T ng n ây, c ng xem nh là cái duyên c a hai chú cháu.”

Nghiêm Chân hi u c li n m m c i, v a ánh v y cá v a h i: “Cô i, th cô t ng t i Tây T ng ch a ?”

“ ng nhiên!” Bà Chung Lê Anh c i áp, “Cô y m t m ch m i n m li n c mà, nh c l i nh , h i Hoài Vi t còn óng quân ó cô v n ch a chuy n i âu, tu i quân c a c u y nhi u thêm cô c ng là ng i ch ng ki n y.”

“Th ?” Nghiêm Chân b ng n i lên h ng thú.

“H i ó Hoài Vi t m i là Ti u i tr ng trong i i Trinh sát, chú T ch c a cháu c ng không bi t n c u y, càng không bi t là con trai c a ông C . Sau ó toàn quân t ch c m t h i thi k n ng quân s , trong oàn c a chú T ch cháu có m t chi n s l p k l c v t qua n m tr m mét ch ng ng i v t. Chú T ch cháu ph n kh i l m, m i c u lính y t i nhà n c m, n lúc này cô m i coi nh là chính th c bi t Hoài Vi t. Khi ó c u y c ng m i làm lính i i Trinh sát c hai n m thôi. K c v gia ình c u y, c ng ph i hai n m sau cô chú m i bi t, cháu b o cái con ng i này có gi i che gi u không c ch !” Bà Chung Lê Anh còn xuýt xoa mãi.

Nghiêm Chân m m c i: “Ch c anh y không mu n đ a đ m vào gia ình .” Làm m t quân nhân, u v n mang trong mình khí phách kiên c ng.

phòng khách, C Hoài Vi t b ng tách trà tr c m t lên.

Ông T ch Thi u Phong nhàn nhã d a l ng vào chi c g i t a trên sofa, ch nh ngay ng n g ng kính trên s ng m i, qua m t l p kính nh ng ánh m t v n không kém i ph n s c s o khi nhìn C Hoài Vi t: “Chuy n t bao gi th ?”

M t câu h i không u không cu i, th nh ng C Hoài Vi t nghe xong v n hi u: “Lâu r i .”

Ông T ch Thi u Phong c i c i: “N u hôm y không g p hai ng i trên th o nguyên, s là c u v n còn gi u y. Làm ám c i ch a?”

“Ch a .” Anh ch tr l i ng n g n.

“Không t ch c i c ngâm y à?”

i u b này gi ng y chang bà c C nhà, qu úng là khi n C Hoài Vi t au u: “ ng ký r i , ám c i thì c t t ã.”

Ông T ch Thi u Phong không nh ng là th tr ng c c a anh, l i là b c tr ng b i. V m t cá nhân, C Hoài Vi t còn ph i g i ông là chú. M y n m tr c khi anh m i t i i i c công, ông T ch Thi u Phong còn ích thân a anh t i c n c . Sau ó c ng ít liên l c, Binh ch ng c công v n d yêu c u r t nghiêm kh c v i v n b o m t, thi t b thông tin liên l c cá nhân hoàn toàn b h n ch trong khu c n c , có th tìm c ng i c n g p thông qua ng dây n i b trong quân ã là khá l m r i, càng kh i nh c n th tr ng c v i lính c chuy n trò v tình ng i n m x a, cho n sáu n m tr c, C Hoài Vi t t nhiên c i u v T p oàn quân thu c Quân khu B.

nh th n l i, ông T ch Thi u Phong c ng không có ý nh ti p t c g ng h i C Hoài Vi t, ngh t i o t con nhà h C ang l n lóc trên l u, nét m t ông nghiêm l i: “Nghe m cháu nói, n m nào cháu c ng d t con n thành ph B ón T t, sao ch a th y cháu t i ây ch i bao gi ?”

“Còn không ph i là s phi n toái sao ? Th ng nhóc hay làm n, m nh h ng n ông bà thì kh .”

Ông T ch Thi u Phong r t không hài lòng v i câu tr l i c a anh: “Chúng tôi không s phi n, n u nh c u th ng bé l i ây vài hôm tôi l i càng vui h n.”

“Vâng.” C Hoài Vi t m m c i, “Sau này cháu s th ng xuyên n.”

Nh n c câu tr l i v a ý, ông T ch Thi u Phong nh p m t ng m trà, i ch : “Sau T t có t di n t p quy mô l n, cháu ã nghe nói n ch a?”

“Cháu có nghe ông c nh c qua.” Anh cúi u, ng m tách trà tr c m t, khi n ng i ta không sao nhìn ra c bi u c m c a anh lúc này.

Ông T ch Thi u Phong c ng không nói ùa: “Th cháu ã nghe vì c chuy n i S oàn D thành L oàn ch a?”

C Hoài Vi t nghiêm túc áp: “ y là tin n.”

Ông T ch Thi u Phong l c u: “Quân khu có ý nh này, có i u hi n gi v n ng lúc a ra quy t nh. N u ph i chuy n i th t, s là h t th y trên đ i S oàn D không đ gì ch p nh n.”

C Hoài Vi t nh ra i u gì ó, ng ng u lên, “Th m M nh Xuyên tìm chú vì chuy n này ?”

“Không ch có th .” Ông T ch Thi u Phong l c u, nét m t có ph n b t c đ nhìn C Hoài Vi t, “C u ta còn yêu c u c tham gia t di n t p sau T t.”

D t l i, C Hoài Vi t tr m t giây lát, môi m p máy, còn ch a k p nói gì li n nghe th y ti ng g i t nhà b p v ng ra, ã n gi c m. Ông T ch Thi u Phong ng y, t i c i v vai C Hoài Vi t: “Thôi, i n c m ã.”

C m t bàn y th c n, n a trong s ó là do Nghiêm Chân tr tài. Ông T ch Thi u Phong nhìn Nghiêm Chân v khá b t ng : “Nh ng món nào là cháu n u, ch chú th xem nào!”

Nghiêm Chân b c t i vài b c, xoay nh mâm xoay trên bàn, m y món n tinh t p m t đ ng tr c m t ông. Ông T ch Thi u Phong nh c a n m th m t mi ng, lông mày b ng ch c nh ng lên th t cao, Nghiêm Chân c ng vì th c ng th ng theo.

Bà Chung Lê Anh t i c i v ông m t cái, trách móc: “Ông ng d a Ti u Chân n a, tôi n m r i, th a s c i phó v i cái d dày h n t p c a ông!”

Th c ra không riêng gì ông T ch Thi u Phong ng c nhiên, C Hoài Vi t g p m t mi ng, a vào mi ng ch m rãi th ng th c, c m nh n h ng v t i ngon không gì sánh b ng. Anh nhìn Nghiêm Chân ang g p th c n cho C Gia Minh, khóe môi kh nh ch lên.

T i gi a b a c m, chuông i n tho i trong phòng khách t nhiên reo lên. Bà Chung Lê Anh li n ng d y i nghe i n tho i, là tìm T l nh T ch. Bà gi ch t ng nghe, ra hi u cho ông b ng kh u hình: “Là cái th ng kh nhà h Th m này!”

T l nh T ch l p t c l i chau mày, “B o tôi không có nhà!”

Ch t gi ng này h g m lên thì ng hồng l a c ng i u dây bên kia n a, bà Chung Lê Anh không tìm c l m ông m t cái.

C Hoài Vi t m m c i, t a xu ng: “Chú c tránh m t th c ng không c âu, chú còn không hi u con ng i Th m M nh Xuyên sao.”

Ông T ch Thi u Phong nh ng mày: “Tránh c lúc nào hay lúc y chuy n i m t S oàn thành L oàn là chuy n l n, không ph i mình chú nói là xong, th t không bi t cái th ng này nó ngu th t hay gi v ngu n a, m y i u thu c mà òi moi tin t ch chú, chú là ng i d b l a th à?”

M t câu nói ra khi n cho nh ng ng i có m t u không nh n c phì c i. Bà Chung Lê Anh v i nheo m t nhìn ông: “Ông nói ít thôi!”

Vì cu c i n tho i c a Th m M nh Xuyên chen vào, b a c m này có th nói là n u ng t ng b ng h n h n. Sau b a c m l i chuy n trò thêm m t lúc, ba ng i lên ng v nhà ã là m i m t gi khuya.

Tr i khuya, tuy t l i b t u r i miên man, th i ti t giá l nh, nên c ng không hai ông bà ph i ra ti n. Nghiêm Chân d t tay Gia Minh ng i C Hoài Vi t ánh xe t i. Bông tuy t áp xu ng trên ng i, ch ng m y ch c ã tan ra. trong xe v n m áp h n, Nghiêm Chân lên xe, óng ch t c a l i. C u bé v a vào xe ã t ng g i u lên ùi cô ng , Nghiêm Chân ành ph i c i chi c áo khoác ngoài p lên ng i c u. Ng m c u nhóc h n nhiên vô t , Nghiêm Chân không nh n c thì th m: “O t con x u xa!”

R i khi v a ng c m t lên, v a hay b t g p ánh nhìn c a C Hoài Vi t trong g ng chi u h u. Anh t ó m m nhìn v v trí gh sau ý c i trên mi ng còn ch a tan bi n. Nghiêm Chân lu ng cu ng cúi u, không dám nhìn lâu vào m t anh, gi ng nh ang gi u di m i u gì m ám trong lòng.

Tuy t v n r i, C Hoài Vi t gi m t c l i. Nh ng v a r vào m t khúc quanh, ch t có hai lu ng sáng t phía bên kia l i r r i th ng t i không h báo tr c, cùng theo ó còn có tí ng còi xe vang lên. Anh p phanh t ng t, xe v a d ng l i, m t chi c xe Jeep s t qua thân chi c Liebao, không m y may do d . Nghiêm Chân ôm ch t u c u bé C Gia Minh, a m t li c v i ra ngoài, trông th y ng i ang ng i trên gh lái chi c xe Jeep, là Th m M nh Xuyên!

Nhìn chi c xe Jeep lao vút i r i bi n m t qua t m g ng chi u h u, v m t c a C Hoài Vi t l i r t i m t nh, t m d ng m t lúc, sau ó p chân ga nhanh chóng r i i.

Trong ti m th c, ngay t kho nh kh c g p Th m M nh Xuyên, Nghiêm Chân d ng nh có th nh n ra ngay thái thù ch c a anh ta v i C Hoài

Vì t. Tr i nghi m thêm màn v a r i, cô càng c m th y gi a hai ng i này là s i u gay g t. i u ó khi n cô khó hi u. Ng i nh Th m M nh Xuyên, tuy c tài ngang ng c nh ng th c s là ng i có b n l nh. So ra thì C Hoài Vi t tr m n h n anh ta. Nghiêm Chân không ngh ra c, hai ng i h có gì mà ph i phân cao th p. Có l úng nh l i b nói, quân nhân b i ph c k m nh, nh ng n khi hai k m nh th c s i u v i nhau thì không ai d dàng ch u ph c ai h t. Qu th c quá kiêu ng o! Nghiêm Chân l c u c i.

“ ang ngh gì th ?”

M t gi ng nói làm Nghiêm Chân gi t mình hoàn h n, cô xoay ng i l i, th y C Hoài Vi t t trong phòng Gia Minh i ra. “Gia Minh ng r i à?”

“ , gi có s m ánh bên tai c ng không d y âu.” C Hoài Vi t nói, rót cho cô m t c c n c, “Sao em ch a ngh i?”

Nghiêm Chân nho n c i, n m ch t l y c c: “Em ch v a m i ngh n m t chuy n.” Cô nhìn th ng vào m t anh, có chút b i r i: “L n tr c lúc t i th o nguyên, chúng em i nh m vào khu n trú mà S oàn D ngh chân, là Th m M nh Xuyên gi i n b o anh Kh ng Tùng Niên t i ón.”

“Th à?” C Hoài Vi t khá b t ng , vì l n tr c lúc trên th o nguyên không nghe th y cô nh c n, nh ng v i Th m M nh Xuyên thì anh ã quá quen thu c, “Là chuy n c u ta có th làm c.”

“Hình nh anh ta không bi t chuy n c a chúng ta.” n gi Nghiêm Chân v n còn nh v m t ó, ngh t i là Nghiêm Chân th y b c b i.

ng tác u ng n c c a C Hoài Vi t h i kh ng l i, anh li c m t, nhìn Nghiêm Chân, nh ng cô l i cú u, khi n anh không th y rõ c bi u c m c a cô lúc này. Anh b ng ch c ý th c c, b n thân mình m t s ph ng đi n ch a làm c n n i n ch n, mà nh ng vì c ch a n n i n ch n y có l s khi n cô c m th y không c coi tr ng.

Trên th c t , chuy n này không th trách Th m M nh Xuyên, hai ng i h là sinh viên ng khóa h c cùng m t H c vi n Quân s , trùng h p h n n a là chuyên ngành l i gi ng nhau, u theo h c Khoa Ch huy, cu i cùng n c chuyên ngành ph c ng gi ng h t nhau. Ng i ta v n nói m t núi không th có hai h , v y nên hai ng i khó tránh kh i i u gay g t. S c nh tranh ng m ng m gi a h liên t c kéo dài cho n ngày t t nghi p, C Hoài Vi t i lính trên Quân khu Tây T ng, Th m M nh Xuyên c i u tr c ti p n Ti u oàn Trinh sát c a S oàn A thu c Quân khu B, cho n sáu n m tr c anh thuy n chuy n công tác, c i u v S oàn A. V c b n, hai ng i h không gi ng nhau, anh ã tr i qua quá nhi u vì c mà Th m M nh Xuyên ch a t ng tr i nghi m, nên nhìn b ngoài anh tr m n h n, lý trí h n h n Th m M nh Xuyên.

Theo l i ánh giá c a T l nh T ch, lý do quan tr ng nh t khi n anh phù h p v i môi tr ng quân i chính là trong b t c hoàn c nh nào anh c ng u gi thái v ng vàng, t nh táo. Th nh ng có m t i m anh không b ng c Th m M nh Xuyên, ó là tinh th n h ng hái. Tính cách c a anh quá l nh nh t.

“Th m M nh Xuyên h c cùng khóa v i anh H c vi n, nh ng sau khi t t nghi p thì không còn liên l c n a.” Sáu n m tr c, sau khi anh c i u v S oàn A m i là l n u h g p l i sau ngày ra tr ng, nh ng ó c ng là kh i u cho nh ng l n i ch i gi a hai ng i.

“V y anh ta có bi t v tr c c a anh ã qua i không?”

Nghiêm Chân dò h i, C Hoài Vi t l i không ng cô s h i n v n này, t n ng n m t lúc m i tr l i: “Không bi t.” Chuy n này, cho dù h i kh p quân khu, c ng không m y ng i bi t.

Nghiêm Chân có ph n h i h n vì ã h i câu này, cô xoay xoay chi c c c trong tay, ã l nh ng t, l nh th u t n tim gan. D ng nh cô ã nh c t i v n không nên nh c t i, ng vào khu c m không nên ng t i, b i nét m t anh bây gi nhu m v m m x a nay ch a t ng có.

“Xin l i, em...”

“Không sao.” C Hoài Vi t ôm vai cô, c c n c trong tay cô, “Ngh ng i s m i.”

“Vâng.” Nghiêm Chân cúi u gi u i h t th y c m xúc, trong lòng cô hi u rõ, cô s l i có m t êm m t ng .

Tuy ã g n n T t, nh ng ngay c trong gi c m m i ng i khu t p th v n nghe th y c ti ng xe t ng, xe b c thép n i nhau r m r p ch y qua. Ng i lính th i bình c ng nh th i chi n, câu nói này không sai chút nào.

Hôm nay C Hoài Vi t ph i i tr c nên anh d y r t s m. Nghiêm Chân c ng ã d n b a sáng lên bàn n t lâu, lúc C Hoài Vi t ánh r ng r a m t xong xuôi t phòng v sinh i ra, cô ang rót s a cho c u bé. Th y m t bàn y p th c n, C Hoài Vi t nh ng mày v ng ngàng. Anh nhìn Nghiêm Chân, phát hi n ra trong m t cô nhàn nh t s c xanh xao, li n h i: “ êm qua em không ng c à?”

“C ng c .” Nghiêm Chân v a x i c m v a nói, “ n sáng i ã, hôm nay anh i tr c ph i không?”

“ .” Tuy th i gian có ph n g p gáp nh ng C Hoài Vi t v n ng i xu ng bàn nhanh chóng n xong b a sáng, tr c khi i anh nói v i Nghiêm Chân: “Hôm nay có tuy n xe vào thành ph y, em c n thêm gì thì c i mua.” Hôm qua,

anh ã vét s ch m i th c a hàng d ch v , n u ch L ng ch c a hàng không kh n thi t nài n anh l i chút ít cho ch mang v nhà, ch c ch n anh ã kho ng h t r i.

“Vâng.” Nghiêm Chân dỗi m t trông theo anh i, r i quay u l i nhìn c u bé C Gia Minh. Ch th y c u bé ang ng m mi ng tr ng lòng ào, m chiêu nhìn cô, mi ng còn l u b u: “Càng ngày càng th y có v n ...”

Nghiêm Chân l y thìa gõ nh lên u c u: “ n i!” Cô c g ng không mình ngh ng i lung tung, c g ng làm cho b n thân thêm vui v .

B ch huy S oàn A cách r t xa trung tâm thành ph B, ng i xe i m t g n hai ti ng. Th nên i chuy n này, Nghiêm Chân d tính mua s m y h t các th r i m i quay v . Cô n m tay C Gia Minh th t ch t, vì có quá nhi u ph i mua nên m t cô g n nh s p bi n thành radar, ng tr c m i k hàng nhanh chóng dò quét. Cô xách m t con gà lên, nh vào xe y, không ng ti u T l nh C lên ti ng: “B không thích n âu!”

Nghiêm Chân thoáng nhìn c u: “ , th con nói xem b con thích n gì?”

C Gia Minh ch vào m y th : “Th tr ng thích n nh nhàng thôi, bà n i b o, là vì b làm Trinh sát, b ng đ m i sinh ra cái t t y.”

ây là ki u logic gì th ? Nghiêm Chân lúng túng, nhìn ch m ch m con gà trong tay h i lâu, cu i cùng v n nhét vào trong xe y hàng. Lúc ã mua c kha khá các th , b n C Gia Minh kéo Nghiêm Chân t i tr m cu i cùng c a trung tâm mua s m là... c a hàng ch i! Thú vui l n nh t c a ng i àn ông nh tu i C Gia Minh khi d o quanh mua s m là mua ch i, l n này l i càng quan tr ng, vì tr c khi t i thành ph B, th tr ng kêu ch i c a c u quá nhi u, quá phi n ph c, ã h t nhà. Theo nh l i c a ti u T l nh thì ph i trang b l i t u. Nghiêm Chân t a ng i vào chi c xe y hàng, ch m chú ng m nhìn c u bé ch n ch i, t m m th i ch ch i m t chút, khi quét qua n i nào ó, b ng ng n ng i.

Là m t ng i m c quân ph c, vóc ng i cao g y r n r i trông gi ng C Hoài Vi t, nh ng trông dáng ng ch c ch n không v ng vàng b ng C Hoài Vi t. Nghiêm Chân ch t th m so sánh, úng lúc này, ng i kia quay l ng l i, sau khi nhìn rõ g ng m t anh ta Nghiêm Chân t c kh c gi t mình. Không ph i Th m M nh Xuyên ây sao?

Rõ ràng Th m M nh Xuyên c ng ã trông th y cô, mái tóc c a anh ta b vò lo n trong lúc b c d c d ng ng lên m t cách khôi hài. Hai ng i nhìn nhau ch c lát, Nghiêm Chân l ng l ng nghiêng u quay i. Ngoài l n trên th o nguyên, cô ch a g p anh ta thêm l n nào n a. B d ng hung h ng h ng hách c a anh ta khi ó cô v n còn nh nh in v y nên nhìn anh ta trong tình tr ng bây gi , Nghiêm Chân càng lúc càng không nh n c c i.

Th m M nh Xuyên nh th n l i, c m chi c m trong tay i lên u, s i b c r t nhanh i v phía Nghiêm Chân: “Xin chào.”

“Xin chào.” Cô l p l i theo l i anh ta.

“Sao cô l i ây?” Anh ta nhìn vào trong xe y hàng c a cô, “Sao, Tham m u tr ng C c v phép mà không ngh ng i ã ch y n n v tr c r i à? C u này gi i th t, nói sau T t hai tháng s di n t p, còn ch a n T t ã s n sàng xung tr n r i, thay m t Ban ch huy tôi xin t lòng ng ng m .”

Nói xong, Nghiêm Chân còn ch a có ph n ng gì, c u bé ã tr ng m t v i anh ta tr c. Th m M nh Xuyên ch p tay sau l ng cúi ng i xu ng, quan sát o t con tr c m t, b t c i: “ ng trách tôi nói th t, cô v n trông con cho c u ta à? Không chán sao?”

Nghiêm Chân th c m c: “Sao tôi l i th y chán?”

“Vì cô là v c a C Hoài Vi t ch có ph i b o m u c a th ng o t con này âu.”

V a nghe th y ba ch th ng o t con là c u bé C Gia Minh n i gi n, th ng ngày lúc c u ch c t c C Hoài Vi t c ng hay b g i nh v y, m t ý ngh b t lên trong u, c u nh m th ng vào ôi dày da màu en bóng l n c a Th m M nh Xuyên mà d m. Sau khi ã làm xong vi c l n, l i ch y tu t v bên Nghiêm Chân, m t vênh vênh d ng d ng t c.

Th m M nh Xuyên ch ng th ng c u nhóc này l i bi t t p kích b t ng , khom ng i xu ng nhìn v t chân còn in trên giày mà không dám tin. Nghiêm Chân nh gi ng m ng c u bé, kéo c u ra phía sau mình che ch n.

Anh ta nhìn hai ng i trong i u b g m súng s n sàng mà không nhìn c phá lên c i: “Này, hình nh tôi không ph i ng i x u âu nh ? Tôi là quân nhân, PLA¹ y nhé!”

Lôi ti ng Anh ra v i c u bé ch có th khi n c u càng kh t m i khinh th ng h n: “H , b cháu c ng là quân nhân nhé. B còn có ch ng mình quân i c , chú có không?”

Ô hay, tên o t này qu th c khi n cho Th m M nh Xuyên c m mang t m m t. Anh ta nhìn Nghiêm Chân, a tay lên túi áo ng c: “Mu n xem ch ng mình quân i c a chú th t à?”

“Không c n âu.” Nghiêm Chân xua tay, “Tr con không hi u chuy n, mong anh ng b ng.”

Th m M nh Xuyên h m h c b tay xu ng, anh ta nhìn quanh m t l t, nói: “Tôi là Th m M nh Xuyên.”

“Tôi biết.”

“Cô biết?” Th m M nh Xuyên nhìn cô b ng ánh m t có th nói là ng ngàng, “Cô biết tôi là ai à?”

“Biết chứ.” Nghiêm Chân khó hi u tr c ph n ng c a anh ta, “Anh nh ng i a tôi và Gia Minh t i 953 còn gì?”

Ý anh ta không ph i chuy n này! Th m M nh Xuyên l i h m xu ng, vu t vu t mái tóc ng n: “Cô không nh th t à? Cô quen biết tôi t r t lâu r i m i ph i, tr c kia chúng ta t ng g p nhau mà, còn tr c c l n trên th o nguyên c .”

L i nói c a Th m M nh Xuyên làm Nghiêm Chân th y r i r m, cô m chiêu nhìn anh ta giây lát, ang nh c t l i thì m t cô gái ng u bên kia k hàng ã cao gi ng g i tên Th m M nh Xuyên. Lúc này Th m M nh Xuyên m i nh ra là mình i mua cùng v i “th con”, anh ta ngo nh l i gào lên: “ i chút!”, r i nghiêng u l i nói v i Nghiêm Chân: “Cô ngh k l i i, ch c ch n cô có th nh ra tôi!” D t l i, c m m v i vấ b c i, ch còn l i Nghiêm Chân cùng C Gia Minh ng ó ng ngác.

Cô quen biết v i Th m M nh Xuyên, l i còn t r t lâu tr c ây? ùa gì v y!

Do biết sau T t s có t di n t p quy mô l n, nên cho dù ã c n k ngày cu i n m thì vì c công tác hu n luy n th ng ngày c ng không c s su t. Hôm nay, C Hoài Vi t quay tr l i công vi c, v a g p Tham m u tác chi n ng L i ã nghe anh ta kêu r m tr i: “Tham m u tr ng, ng chí L u giam em g n tu n nay r i, b t em lên k ho ch hu n luy n tác chi n cho anh y, gi nguyên c ng , nâng cao tiêu chu n lên, n m h t T t n làm th này khác gì ch ng m t ra cho anh em h m ng ch i.”

Anh v vai c u Thi u tá tr tu i, i v phía v n phòng c a L u H ng ông. Ng i àn ông S n ông này ã m y n m nay không v nhà n T t, công tác hu n luy n trong n v n ng n , nh ng không n m c không dành ra c vài ngày ngh ng i. C Hoài Vi t cân nh c nhi u l n, cu i cùng v n quy t nh khuyên anh ta v nhà.

Ai ng L u H ng ông ph t tay: “Không sao, ch dẫu c u ang trên ng i r i, mai là t i S oàn!”

C Hoài Vi t nghe v y m m c i. T t này, s không hieu qu nh.

“Nghe lãnh o c p trên nói, t di n t p này s i u m t S oàn trong Quân khu ta.” L u H ng ông suy t , “C u ã nghe chuy n S oàn D s p chuy n i ch a?”

“Lan truy n nhanh th à?”

L u H ng ông c i: “L i còn không? Th m M nh Xuyên ã ch y th ng t i ch T l nh T ch r i, toàn quân trên d i có ai mà không bi t.”

C Hoài Vi t l c u: “Ch c h n c u ta ã có tính toán. Dù gì S oàn D c ng là n v có thâm niên trong quân, c u ta không th ánh m t phiên hi u trong tay mình c.”

“Ô, th l n i u tr c chúng ta còn ánh cho c u ta thê th m v y làm gì?” L u H ng ông h bút, khoanh tay tr c ng c nhìn C Hoài Vi t.

C Hoài Vi t c i c i: “L n y khác, chúng ta là Quân Xanh, Quân Xanh làm nhi m v gì? Là ki m nghi m n ng l c tác chi n c a H ng quân, tìm ra nh ng i m còn thi u sót, th c hành hu n luy n kh n ng i kháng. Suy ngh c a Th m M nh Xuyên có lúc c ng nh c, chúng ta làm nhi m v d y cho c u ta m t bài h c.”

“Bài h c gì?” L u H ng ông th c s tò mò.

“*Binh gi , qu o dã.*”²”

L u H ng ông nghe xong, ph i g i là khâm ph c.

Vì ng i nhà anh ã n n v nên tr c b a c m t i n a ti ng, C Hoài Vi t b L u H ng ông “ u i” v nhà: “ c r i, c u mau v i, nhà n S oàn t i nay không nh ón ti p c u âu.”

C Hoài Vi t b t c i, thu d n c ra kh i tr s B ch huy S oàn. S c tr i ã t i h n, chỉ n s ng gác nghiêm trang làm ng tác chào, anh nhanh chóng chào l i, v n ng nguyên tr c c a tr s . M t t p lính c a Ti u oàn Trinh sát v a ra v t tr ng b n, c t gi ng hát vang bài *T p b n tr v* , có m y s quan c p Ủy lái xe Jeep mui tr n trông th y anh còn nh n nh chào. C Hoài Vi t m m c i v y tay b o h v mau, ng i n ng i kia l n l n trong tuy t su t c bu i chi u, s là u b l nh cóng h t c .

Lúc C Hoài Vi t i m t mình khó lòng nhìn ra t c c a anh, nh ng n u bên c nh có thêm m t ng i n a thì s so sánh c ngay. Ch ng bao lâu, anh ã v n tòa nhà n l s n màu kia. M c a nhà, b u không khí m áp cùng mùi th c n th m n c khi n anh ng ngây ra c a m t lúc, c u bé C Gia Minh ang l p ráp kh u súng ch i m i mua nghiêng u qua, t c thì nh c mông lên ch y l ch b ch v phía anh.

“B , giao cho b m t nhi m v gian lao mà anh d ng!”

Anh nh ng mày: “Nói.”

“L p súng cho con!” Anh b n nh d t l i, t c thì ng ng ngh u cú u.

Bi t ngay mà! C Hoài Vi t búng m y cái lên u c u bé, c m l y cây súng l p ráp thành th o ch trong m y b c. Anh b n nh ôm u kháng ngh : “Không c búng u con, h t c thông minh r i!”

Trong lúc hai cha con ang m t to tr ng m t nh , Nghiêm Chân t phòng b p i ra, tay còn b ng m t n i canh th m l ng: “Anh v r i à?”

C Hoài Vi t g t u, n i canh t tay cô, t ngay ng n lên bàn. Là canh gà n u v i n m u kh , tác d ng d ng d dày.

Nghiêm Chân l y muối mức ra m t bát, t tr c m t Gia Minh: “Gia Minh nói anh thích n thanh m nh nhàng, nên ch có cách h m gà thành canh. Anh n c không?” Nghiêm Chân nhìn anh th m dò, h th ng i u hòa chung s i m toàn n v khi n c c n phòng m nóng h n lên, nóng n n i hai bên má cô ã h ng, C Hoài Vi t ng yên t i ch ch m chú nhìn cô giây lát, m m c i: “ c!”

M t Nghiêm Chân càng h n, xoay ng i l i mức canh cho C Hoài Vi t.

n t i xong, th tr ng C nh n l y v i c r a bát. Anh c i áo khoác ngoài, r a r t chuyên tâm. Vô tình a m t nhìn ra ngoài, th y Nghiêm Chân ang g p qu n áo, còn tên o t con ang bò trên gi ng xem album nh.

ó là album nh c a Nghiêm Chân, c u bé C Gia Minh lúc này ang ch m chú xem m t b c nh ch p em bé. Nghi n ng m h i lâu, c u bé nói: “Cô, h i bé cô áng yêu th t y!” Nói xong còn bày ra m t v m t áng yêu, thái d ng d ng t c không c bao lâu, u l i l p t c b búng m t cái, c u bé t c t i!

Ng i l n phía trên u không thêm ý n c n gi n h n tr con c a c u bé, l y i b c nh t tay c u. C u bé t c mình, quay mông i ti p t c ch i súng.

C Hoài Vi t cú u nhìn b c nh. nh ch p en tr ng, em bé trong nh c i t i rói, mang theo c nét tinh ngh ch ôm l y ng i àn ông bên c nh. Ng i àn ông ó c ng là m t quân nhân, nh ng c p hi u eo trên vai khi y ngoài m t ngôi sao có thêm m t d i v ch, ch m i là H s .

Nghiêm Chân ng ng u kh i ng qu n áo, t i c i: “ nh ch p em c m t tr m ngày y, ng i bên c nh là b em.”

“B em là lính Thông tin à?” M t sau nh có m t hàng ch nh , k ni m tháng m i hai n m 19XX, Ti u oàn Thông tin L oàn Z Quân ch ng Tên l a n o Chi n l c.

“Vâng,” Cô c i c i, “Nh ng mà b em không ph i lính Thông tin chuyên nghi p, sau c i u n C c H u c n lo vi c quân nhu.”

Anh t t m nh xu ng, l i nh t t m khác lên. Nhìn s l ng nh, h u nh u là nh ch p lúc nh . “Sao không có nh nào lúc l n?” Anh vô tình h i.

Nghiêm Chân áp l i: “L n lên ít ch p l m, không n nh.”

C Hoài Vi t nghe th y th ng ng u, t m ng m khuôn m t cô. G ng m t i m t nh, d u dàng, thanh tú, m t ng i nh v y, n u nói không n nh, ai tin ây? R t lâu sau, anh l i cúi u xu ng, ti p t c xem nh, ánh m t b t ch t ghim ch t vào m t ch , vùng trán trên hai lông mày kh ng. ó là m t t m nh ch p Nghiêm Chân n m lên chín tu i, hai bím tóc bu c cao, nhìn th ng vào ng kính n n c i. Ánh m t tr i sau l ng t a chi u, r i lên g ng m t cô vô cùng r ng r . Thì ra ngày còn nh , cô ã t ng c i nh v y.

nh th n l i, C Hoài Vi t th y Nghiêm Chân ã x p h t qu n áo vào trong t , nhìn b c nh anh ang c m trên tay, cô h i ng ng ngừng: “ nh này ch p trên núi th tr n nh n i n v b em óng quân.” Tr c khi L oàn Z còn ch a chuy n i, h óng quân t i m t th tr n có nhi u i núi nh v y, lúc y chuy n khi n Nghiêm Chân vui nh t là c cùng b lên núi ch i.

“ ó p không?”

“ p. Nh ng không bi t doanh tr i có còn y không, sau khi n v di chuy n i thì em ch a t ng quay v ó, mu n tr l i th m l m.”

C Hoài Vi t x p l i nh cho cô, c i nói: “Xem có d p nào, chúng ta cùng i.”

Nghiêm Chân ng c m t, h i ng c nhiên, sau l i m m c i: “Vâng.”

Ghi chú:

1. Tên ti ng Anh vi t t t c a Quân Gi i phóng Nhân dân Trung Qu c.
2. C m binh ánh gi c ph i c ng, linh ho t, trong tr ng h p c n thi t c ng ph i s d ng n th o n.